
KONKURSUI „PASAKA APIE ANYKŠČIUS”

Stebuklinga kelionė

Atmerkiau akis - viskas taip pat. Langai, durys, rašomasis stalas. Bet staiga pastebėjau, kad ant stalo kažkas juda. Su baime akyse priėjau prie stalo. Ant jo pūpsojo kažkokia žalia, maža, apvali būtybė. Aš ją paliečiau, ir staiga ji pradėjo augti. Vis augo ir augo, kol pasidarė mano ūgio! Išsigandau. Tai buvo vis dar žalias, keistas, bet tuo pačiu ir mielas minimukas. Staiga jis prabilo:

- Koks tavo vardas?

- Mano vardas Agnė, - atsakiau. – O koks tavo?

- Mano vardas Anykštis.

- Keista... Pas mus Lietuvoje yra miestas, kuris vadinasi Anykščiai, - atsakiau.

- Oho. Ar galėtum man tuos Anykščius parodyti? - paklausė minimukas.

- Aišku, galėčiau, bet viena bėda... Kaip mes ten nukeliausim?

- Taigi aš turiu stebuklingų dulkių, nuo kurių mes pakilsime į orą ir galėsime apžiūrėti miestą.

- Puiki mintis!- apsidžiaugiau.

Jis apibarstė mane stebuklingomis dulkėmis, ir mes tuojau pradėjome skraidyti ore virš Anykščių.

- Štai matome Labirintų parką! – sušukau. – Tame parke yra trys skirtingi labirintai: didysis labirintas, apvalusis labirintas ir lenktynių labirintas.

- Oho, kaip įdomu! Papasakok daugiau apie šį labirintų parką!

- Labirintų parke yra daug įdomybių: batutas, vandens kamuoliai, vaikų žaidimų aikštelė, šaudykla, apžvalgos aikštelė ir dar daug daug linksmybių.

- Kaip šaunu! Skrendam toliau!

Skridome pro Dainuvos nuotykių slėnį.

- Štai žemai matyti Dainuvos nuotykių slėnis. Tai puiki aktyvaus laisvalaikio praleidimo vieta, joje įrengtos šešios skirtingo sudėtingumo trasos.

- Kaip būtų įdomu jas išbandyti! – sušuko Anykštis.

Jis meiliai man nusišypsojo, ir mes vis dar skridome, kol pagaliau pamatėme dar vieną lankytiną vietą.

- Mes skrendame virš Puntuko akmens. Tai antrasis pagal dydį riedulys Lietuvoje. Puntuko akmenyje iškalti Lituanicos lakūnų Stepono Dariaus ir Stasio Girėno bareljefai bei užrašyti jų testamento žodžiai lietuvių tautai.

- Oho, šis akmuo toks didelis!- sušuko minimukas.

Paskridome dar truputėlį. Staiga Anykštis nustebeš atsisuko į mane ir paklausė:

- O koks čia tiltas? Jis toks ilgas.

- Tai Lajų takas, - atsakiau, - juo galima vaikščioti virš medžių viršūnių.

- Kaip šaunu!

- Anykščiuose dar galima aplankyti Atodangas, Karalienės liūną, „Laimės žiburį“, įspūdingą Šv. Mato bažnyčią, pasivaikščioti po Šeimyniškių, Vorutos piliakalnių, pasigrožėti Siaurojo geležinkelio vėžei ir muziejumi, pasižvalgyti po Rubikių apylinkes.

- Kiek daug šiame mieste lankytinų vietų! Gaila, kad nebeturime laiko skraidyti toliau - nuliūdo minimukas.

- Na, nieko. Galėsi kitą kartą atvykti į Anykščius, ir mes pratęsimė pažintinę kelionę.

- O iš kur tu tiek daug žinai apie šį miestą?

- Mes kiekvienais metais su tėvais važiuojame papramogauti į Anykščius.

- Aišku. Būtinai apie šį nuostabų gamtos kampelį papasakosiu savo karalystės gyventojams. Na, o dabar laikas keliauti namo. Užsimerk ir skaičiuok iki penkių, o kai suskaičiuosi, atsimerk, - paliepė naujasis mano draugas.

- Vienas, du, trys, keturi, penki...

Atsimerkiau ir pamačiau savo kambarį. Niekada nepamiršiu šios stebuklingos kelionės!

Panevėžio r. Naujamiesčio gimnazijos
5 klasės mokinė Aivita Čiūraitė

Lietuvių kalbos vyr. mokytoja Danutė Čiapienė, tel. +37065886122, el. p. cedanute@gmail.com